

Kate har ordet, så er det sgu med at udnytte det, for det kan være første og sidste gang dét sker. Jeg bringer lidt småberetninger fra dagene i Blaquefort.

Konkurrencen foregår i en stor sportshal, med ganske fine faciliteter i opvarmningen og på podiet, og også for publikum. Det er en seriøs hal og dette viser sig især hvis man bevæger sig ud på toiletterne – og det gør man. Der har de nemlig indført træningsfaciliteter, idet de har fjernet alle brætterne, så man lige kan få trænet sin statiske squat, imens man alligevel sidder der. Win/win situation! Jeg tror de har læst træningstips af Anne Bech med funktionel træning.

Musikken der bliver spillet, er uden tvivl valgt med omhu, men det falder dog ikke ligefrem i min smag. Jeg fik bestilt lidt Rammstein til Hr. Iversen, og det blev da også spillet ved de fleste løft, men nogle gange kan det jo være lidt svært at huske hvornår man skal spille hvad. Fra spillelisten kan fx nævnes Bruno Mars med "The Lazy Song", som virkelig kan få en op i gear og præstere det bedste man har lært. Ellers er Shakira's "Waka Waka" også et rigtig godt bud. Åbenbart er der forskel på hvad der skal spilles, afhængigt af hvilke vægtklasser der løfter, og da damerne var færdige med at løfte, skiftede den således fra førnævnte, til en masse Rammstein og AC/DC, og satte lidt mere gang i arrangementet. Hurra for det.

Ikke langt fra hotellet ligger der en butik lige efter Jørgens smag. Den har nemlig spiselige sager. Chokolade og flødekager ud over det hele. Lagkagehuset har intet på denne biks. Tænker der skal tankes godt op derinde på søndag, når der skal dulmes lidt efterveer fra banketten. Generelt er de vist ret glad for kage hernede. Til morgenbuffeten på hotellet findes der mere kage end almindeligt brød. Og Nutella. Croissant med Nutella er virkelig en god, sund og nærende start på dagen! Dét bliver man stærk af.

De der kender Jørgen bare en lille smule, ved at han er glad for mad. Og han bliver da også ved med at ævle om at han skal smage frølar, nu vi er i Frankrig. Jeg tror ikke Jørgen er klar over hvor små sådan nogle lar er. Det er jo ikke styrkeløfterlar og jeg forudser desværre at han bliver svært skuffet. Heldigvis har han fået sig en god omgang trøste-nachos med indbygget salsa og flydende ost.

Som ny dommer, var det spændende at følge med i afgørelserne på de forskellige løft. Desværre blev jeg på ingen måde klogere, da det var vidt forskellige afgørelser dommerne kom med. Tit og ofte var både rød, gul og blå lampe i brug og flere gange blev der også givet flere fejl fra samme dommer. Ganske spændende.

Da jeg var færdig med at løfte lørdag og sad og heppede på Mathias, kom der en far med sin lille søn og spurgte om de måtte få et billede sammen med mig. Mit allerførste fanfoto. Jeg er sgu stolt. Eller også var det bare fordi de synes jeg var en freak. Ingen ved det. Vælger at tro at det var fordi de synes jeg var total awesome og guldmedaljen klædte mig!

Humøret var højt inden de fantastiske fem drog mod banketten. Forretten bestod af noget kød ovenpå noget salat, med brødcroutoner. Jeg mener jo selv at jeg har lidt forstand på kød og fik da også hurtigt konstateret at det måtte være svinekød og det smagte også ganske godt. Efter at have spist og lige få spurgt en tjener hvad det egentlig var vi havde spist, fandt vi så ud af at noget af kødet bestod af andebryst – og noget andet bestod af andemave. Mave! Fra en and! Rap rap! Så har man prøvet det. Og så var der rødvin. Masser af rødvin. Og så får I ikke mere for den 25-øre.

Tak for denne gang, det var en hyggelig tur og glæder mig til næste gang jeg forhåbentlig får lov at komme ud i det store udland og løfte lidt kilo.

Au revoir,

Kate